

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 272

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 1

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους κριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 29 Ἀπριλίου 1884.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μετὰ τὰ ἐγκαινία καὶ τὰς δημοσιευθείσας περιγραφὰς αὐτῶν ἐννοήσαμεν διατί ὁ κ. Ἀφεντούλης ἐπέμενε τόσον θρηνητικῶς νὰ τῷ σταλῆ προσκλητήριον. Ἡ Παλιγγενεσία ἐδημοσίευσε τὸν ἐπόμενον πανηγυρικόν :

ἌἘκεῖ που ἐν τῷ μέσῳ, περικυκλούμενος πανταχόθεν, ἡ ἔνθους καὶ γλυκύφθογγος τοῦ Πειραιῶς μουσα, ὁ Θεόδωρος Ἀφεντούλης, οὐ τὸ στόμα πληρὸς ἀείποτε ἰσχυρῶν ἀπ' Αἰγίλου καὶ μέλιτος Ἰμμητοῦ καὶ ὅστις ἀληθῶς εἶπεῖν εἶνε

«Χαριτωμένη συντροφιά στοῦ κόσμου τὸ ταξεῖδι» κλπ.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς παραγράφου ταύτης προκύπτουσιν αἱ ἐξῆς δύο ἀπορίαι. Πῶς ἔχων τοιαύτην διαρκῆ προμήθειαν εἰς τὸ στόμα ὁ κ. Ἀφεντούλης παρεκάθησεν εἰς τὸ γεῦμα καὶ πῶς ἔχων τὸ στόμα πάντοτε ἡμποδισμένον ἐκ τῆς τοιαύτης σακχαρώδους καταναλώσεως δύναται ν' ἀπαγγέλλῃ λόγους καὶ τόσον σχοινοτενεῖς μάλιστα ;

Οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν κυβέρνησιν κατὰ τὰ ἐγκαινία τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Θεσσαλίᾳ ἦσαν... τρεῖς καὶ ὁ κοῦκ κ ο ς. Οἱ τρεῖς ἦσαν οἱ ἀχώριστοι ἀνεψιοὶ τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ ὁ κοῦκ κ ο ς ὁ σεβαστὸς αὐτῶν θεῖος, ὅστις ἐδέχθη μὲ τὴν συνήθη του γενναιότητα τὸ ράπισμα τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ μείνῃ ἀθάνατος ἡ μέθοδος τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τὴν ὁποίαν ἐνεκαίτισεν ὁ ἀξιοπρεπέστατος ὑπουργὸς καὶ ἥτις δύναται νὰ ὀνομασθῇ κάλλιστα : ἡ μέθοδος τῶν τρικῶν.

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Καζάζης ὁ περιφανὴς τμηματάρχης τῆς ταυσιατικῆς ἐποίησε τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις αὐτεπαγγέλτως

πρὸς τὸν προϊστάμενόν του ὑπουργὸν νὰ ληφθῶσιν αὐστηρὰ μέτρα περὶ διασώσεως τῶν πολιτῶν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν ἀμυχῶν κατὰ τὸν κάρρων, τοῦλάχιστον ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας μέχρις ὅτου τελειώσῃ ἡ ἐξέλεξις τῆς ἀπογραφῆς καὶ τοῦτο ἐκ φόβου μήπως ἐλαττωθέντος ἐπακισθητῶς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως ἐνεκα τῶν καθημερινῶν δυστυχημάτων, εὐρεθῆ κατόπιν ὑπέρογκος ὁ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς συναγόμενος πληθυσμὸς.

Ἐπάρχουσιν ἢ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Πειραιεὶ λωποδύται ; Τοῦτο εἶνε τὸ κύριον ζήτημα τῆς ἡμέρας. Οἱ συλλαμβανόμενοι καὶ ληστευόμενοι πολῖται κράζουσιν : Ἐπάρχοναι, μετὰ ὀδυσμῶν ἀλλ' ἡ ἀστυνομία μετὰ γλυκυθύμου μειδιάματος ἀπαντᾷ ἐπισήμως : Ὁχι !

Ἡ ἀστυνομία διαταίνεται ὅτι εἰς τοὺς δρόμους εὐρίσκονται μόνον κλητήρες περιπολοῦντες καὶ οὐχὶ λωποδύται. Ληστεῖται ὅμως συμβαίνουσι καὶ τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον. Ἐπομένως τὰς ληστείας ἐκτελοῦσιν οἱ

Ἄς συμπληρώσῃ τὴν φράσιν ἡ ἀστυνομία κατὰ τὴν λογικὴν τῆς !

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Διαδίδεται ὅτι τὰς ἡμέρας αὐτὰς πολλοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τιθενται εἰς ἀποστρατεῖαν. Ὡστε τὰ ὑπουργεῖον Τρικούπη τὸ ὀποῖον τῷ 1880 ὀνομάσθη Ἐπουργεῖον τῆς Ἐπιστρατείας, τώρα πρέπει νὰ ὀνομασθῇ Ἐπουργεῖον τῆς Ἀποστρατείας.

Φαίνεται ὅτι καὶ ἡ γεῦσις δὲν ὑπῆρξεν ὅλως ἀμέτοχος εἰς τὴν ἀπονομήν τῶν βραβείων τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθέων. Οὗτοι μανθάνομεν ὅτι οἱ κκ. κριταὶ περιερχόμενοι τὰς διαφόρους σκιᾶς ἐδοκίμαζον πρότερον τὰ ὀπωρικά, ἰδίως ἀγλάδια τῶν Πατρῶν, καὶ

ανάλογως της ήδονής ην ησθάνετο ο ούρανίσιος αὐτῶν ἀπένεμον τὰ διάφορα βραβεῖα, κρητήσαντες δι' ἐκτουσ βραβεῖον λαυμαργίας.

Ἡ Ἀκρόπολις ἀγγέλλει: ὅτι ὁ κ. Λάττας ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἱερεῖς νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐν τῇ περιφέρειᾳ Ζακύνθου τελουμένας ἐκκλησιαστικὰς πανοουργίας (sic) ἀνευ τῆς ἀδείας του. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Λάττας θέλει νὰ ἔχη αὐτὸς τὸ μονοπώλιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν πανοουργιῶν.

Ἀτυχῆς πικτοῦ ὁ καυμένος ὁ πρωθυπουργός μας ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐτησίας ἐν Παρισίοις καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως ἀπέρριψεν εἰκόνα αὐτοῦ γραφεῖσιν ὑπὸ τοῦ κ. Ρουδέλ υἱοῦ καὶ σταλεῖσιν ὡς εἰκόνα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπέθετο κατ' οὐδέναν τρόπον δι' ἡ εἰκὼν παρίστανε μορφήν στρατιωτικὴν καὶ ὁ ζωγράφος ἠναγκάσθη νὰ τὴν στείλῃ ἐκ νέου ὡς εἰκόνα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν. Καὶ οὕτω ἡ διπλῆ ἰδιότης τοῦ κ. Τρικουπῆ τὸν ὠφέλησεν ἄλλην μίαν φοράν.

Ὁ κ. Ι. Ι. Σκυλίσης ὀμιλοῦν ἐπὶ τοῖς ἐγκυκλίσι τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθίων καὶ φυτῶν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐξῆρε τὰ καλά τῶν τοιούτων ἔργων καὶ προέτρεψε τὰ μέλη τοῦ συλλόγου νὰ ἐξκολλοῦσιν μερικῶντες περὶ τῆς προόδου τῆς κηπουρικῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ καταγίνωσιν ἰδίως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ὕδων (traifes). Ἀλλαγὴ πρὸς τοῦτο ἐγγυωρίζομεν ὅτι μεταχειρίζοντο τοὺς χοίρους.

Τὰ μεταγλίαινα ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἦσαν καὶ ὀλίγον τραγικὰ ὡς μακθάνομεν. Δυσάρεστοι ἐνοχλήθητις κατέλαβον τοὺς ἐπιστρέφοντας ἑορταστάς, τῶν ὁποίων μέγιστος εὐεργέτης ὑπῆρξε γνωστὸς τμηματάρχης ἔχων τῆς τσέπαις του διαρκῶς παραγεμισμένας ἀπὸ φύλλα τῆς Ὠρας, πολὺ κατὰλληλα διὰ τοιαύτας περιστάσεις.

Ἡ Ὠρα, ἥτις πρέπει νὰ ἔχη ἀκριβεῖς πληροφορίες, ἀροῦ μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι ὁ κ. Φορδὸ ἀπέρχεται εἰς Νέαν Γῆν μὲ ἐκτακτὸν ἀποστολὴν, παρέλειπε νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἔχη σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν προμήθειαν σκύλων.

Συνελάβομεν καὶ παραδίδομεν εὐλαδῶς εἰς τὴν φειδρότητα τοῦ ἀσμοδαίου κοινῶ ὠραϊστάτον ἐπισκεπητῆριον γαλλίζοντος ἐπάργου ἔχον ἀκριβῶς οὕτω:

M.....
Gouverneur de Théra

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Πρωτομαγιά! φωνάζουσι στῆς λίμαντις τὰ βελήκια
Πρωτομαγιά! στοὺς κήπους μας τ' ἀηδόνια κελαδοῦνε
Πρωτομαγιά! κ' οἱ γαϊδάρκοι μᾶς ψάλλουν στὰ σοκάκια
Πρωτομαγιάς ἔδω κ' ἐκεῖ καντάδες ἀντηχοῦνε:
«Δρέψατε πάλιν ἐρσεται καλότυχοι, ναρκίσιους
εἰπ' τοῦ Μαῖου τοὺς φαῖδροῦς κ' εὐώδεις παραδείσους!

Πρωτομαγιάς τρικυτάφυλλα παντοῦ μοσχομουρίζουν
Δειλαῖς μὲ τὴν Πρωτομαγιά προχθίνουσι κ' ἡ μπάκιες
Κολοκυθίαις μὲ μωρταῖς καὶ μπρόκαλα ἀνθίζουσι
Καὶ τραγουδοῦνε βλάμηδες ζευγαρωτοὶ μὲ λάμιες,
«Δρέψατε πάλιν, ἐρσεται καλότυχοι, ναρκίσιους
εἰπ' τοῦ Μαῖου τοὺς φαῖδροῦς κ' εὐώδεις παραδείσους.»

ΛΗΜΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

Παρὰ τὴν δειροτομίαν τῶν ἀνακτόρων. Εἰς διαβήτη διαγόμενος ἀμέριμος καὶ σφυρίζων τὸ ἄσμα Ἐσπερία μου ἀβραάθωα.

Φωναὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν δένδρου: Τὸ νοῦ σας!
Ὁ διαβήτησ προχωρεῖ ὀλονόν, ἀλλ' ἀφηνεῖως σταματᾶται ὑπὸ ἀγνώστων κρατούντων ἐγχειρίδια, ρεβόλβερ καὶ ἄλλα φονικά ὄπλα.
Διαβήτησ: Σταθῆτε βρὲ παιδιὰ μὴ μὲ σκοτώνετε, τί σας ἔκαμα!
Φωναὶ: Ψάχτε τον!... (Ἐξετάζουσι τὰ θυλάκιά του, εὐρίσκουσι ἐν ὠρολόγιον καὶ τὸ ἀφαιροῦσι).
Διαβήτησ: Μὴ μοῦ πέρνετε σὰς παρακαλῶ τὸ ὠρολόγι, ἐσεῖς τί θὰ τὸ κάνατε;...
Λωποδύται: Σὲ μᾶς χρειάζεται περισσότερο ἀπὸ σένα!...
Διαβήτησ ἐν συγκινήσει: Τότε ἀφήστέ με γιὰ τελευταία φορά νὰ ἴδω τί ὥρα εἶναι! (βλέπει καὶ γίνονται ὄλοι ἀρختοί).

Παρὰ ταῖς Παρχάγιας. Μία ἀμαξία ἀνέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας: ἀφῆνης σταματᾶται ὑπὸ ὄμαδος ἀνθρώπων.
Ἀμαξίας: Βρὲ ἀδελφε παρακάτω ἐπληρώσαμε διόδια καὶ τώρα ξενὰ πάλι!

Μία φωνή: Τί διόδια βρὲ μαγκούφη; κατέβη κάτω.
Μία φωνὴ ἐνδὸν τῆς ἀμαξίας: Ὁ εἶνε ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας. (Συγχρόνως ἀνοίγεται ἡ θύρα τῆς ἀμαξίας καὶ ἐξέρχονται πάντες οἱ ἐπιβάται).

Λωποδύται: Ἔλα τώρα δότες μας ὅτι ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε! Πάραυτα γίνεται σύντομος ἔρευνα ἐν τοῖς θυλακίοις τῶν ταξειδιωτῶν καὶ ἀπογύμνωσις αὐτῶν ὀλοσχερῆς, ἔπειτα μία φωνὴ πρὸς τὸν καφφετζῆν:
— Δότες στὸν ἀμαξῆ ὅ,τι θέλει καὶ φέρε μας τὰ ρέστα ἀπὸ αὐτὸ τὸ πέντε κ' ἐξήντα!

Ὁ καφφετζῆς ἔντρομος μετὰ μικρὸν φέροι ὀπίσω 5 δραχμὰς εἰς χαλκὸν καὶ κρηταῖ τὰ ἐξήντα!

Κατὰ τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου διέρχεται συνήθως νυκτοπλανῆς ὀδίτης καὶ ἀλύγιτος, εὐσταλῶς βηματίζων.
Φωναὶ τινες: Ἄλε! καὶ μὴ κουνιέσαι!...
Ὁ διαβήτησ: Ποῖον ζητεῖτε, κύριοι; μὲ ἐκλαμβάνετε ἴσως δι' ἄλλον!...

Α. Καθόλου σὲ περιμένουμε τώρα δὴ ὦρας!... (Ἐρευνῶσιν εἰς τὰ θυλάκιά του ἅπαντα, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουσι τίποτε).
Α. Μὴ τι διάβολο, δὲν ἔχεις οὔτε λεπτόν;
Α. Οὔτε ὀβολόν...
Α. Καὶ πῶς ζῆς λοιπόν;
Α. Τροφὴ μου εἶνε αἱ μελέται μου...
Α. Μὰ ομιλεῖται χωρὶς παραδες;
Α. Εἶπον μελέτας, καὶ ἐνοῶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.

Α. Καὶ προσφάτι;
Α. Οὐδέν!...
Α. (Ἐξάγει ἐν πεντόφρακον, τοῦ τὸ ἐγχειρίζει καὶ γίνεται ἄφαντος).

Παρὰ τὸ ἀερίφωτος. Δύο σκιαὶ—ἡ μία ἀπερχομένη ἐλαφρόπους, ἡ δὲ ἑτέρα βαρύδουπος συναντῶνται.
— Τίς εἶ; ἐρωτᾷ ἡ μία.
— Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας.
— Καὶ σὺ; ἐρωτᾷ ἡ ἄλλη.
— Διευθυντῆς τῶν λωποδυτῶν!

Ὁρμούν κατ' ἀλλήλων ἀμφότεροι, ἔρχονται εἰς χεῖρας, συμπέκονται, ρίπτονται κατὰ γῆς, κυλίνονται εἰς τὸ γῆμα μετὰ μικρὸν ὁ ἀρχηγὸς τῶν λωποδυτῶν αἰματόφυρτος γίνεται ἄφαντος. Ὁ Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ζητεῖ τὸ ὠρολόγιόν του διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὥραν τῆς συμπλοκῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἶχεν ἐξαφανισθῆ ἐν τῇ σκιά τοῦ λωποδυτοῦ.

Παρνασσόφυτα
Ἄντι λαγυδῶ

Ἄντι βεκασσόφωτον

Ἄντι βεκασσόφωτον

Ἄντι βεκασσόφωτον

Ἄντι βεκασσόφωτον

Ἄντι βεκασσόφωτον

Φίλε Ασμοδαίε,

Με ζήτησες να γράψω τι περί των έργων του Θεσσαλικού σιδηροδρόμου. Σοί απεστέλλω τὸ ἐξῆς ἄλλ' ἄνευ ἀξιώσεων εὐφυλοσύας, διότι ἂν ἡ εὐφυία εἶνε διακεχυμένη εἰς τὰς ἄδους τῶν Ἀθηνῶν, δεῖ εἶνε, δυστυχῶς, καὶ εἰς τὸν σιδηροδρόμον ἀπὸ Βῶλου εἰς Λάρισσαν τοῦλάχιστον.

Ἐν πρώτῳς ὅπως παραστῆ τις εἰς τὰ ἐγκαίνια ταῦτα ἀηποῦντο δὴ ἀπαραίτητα προσόντα, σωμαχρῶς καλῶς καὶ ἰσχυρὸν ἀκουστικὸν τύμπανον. Ἀμφοτέρω ἐπιβαλλόν να ἀποδληθοῦν εἰς τὴν μεγαλειτέρην δοκιμασίαν. Ἦτο τὸν παρασκευασμένον ἀνθέξῃ ὁ πρῶτος εἰς τὰς ἀτελευτήτους ἐπιθέσεις τῶν γευμάτων τοῦ Μαυρογορδάτου, καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὰς ἀγρίας ἐπιθέσεις τῶν Θεσσαλικῶν Ἀκροῦγγων οἵτινες ἐπίστευον ὅτι θὰ ἐκάνον τὴν μεγαλειτέραν τιμὴν εἰς τὸν βασιλέα ἢ τὸν σιδηροδρόμον (τοῦτο εἶνε ζήτημα ἀμφοσητούμενον εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων) ἂν διεσπρήνουν τὰς ἀκροὰς τοῦ πρώτου καὶ κητεσίγαζον τοὺς συριγμοὺς τοῦ δευτέρου. Καὶ τὰ κτετάλαβε λοιπὸν ὁ φίλος μας Σουρῆς, ὅστις ἔχει προσυτὸν λεπτόν τὸ ἀκουστικὸν τύμπανον καὶ ἐπι λεπτότερον τὸν στόμαχον, ἵνα τραπῆ εἰς φυγὴν ἀπὸ τοῦ ἀποκλοίου καὶ νὰ μὴ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς νὰ τὸ στυρῶσῃ ὀλίγον.

Ἄλλ' ἂν ἀπέτευεν ὡς πρὸς τὸν Σουρῆν ὁ ἀνάδοχος τῶν σιδηροδρομίων, πρῶτα νὰ τὴν ἐποδάωμεν δικαιοσύνην ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἄλλων προσκεκλημένων τοῦ ἐπέτυχε πληρέστατα. Εἰς τῶν λαμπροτέρων συμπληθημένων μας ἐσπερέτο ἀγίας, ἀλλ' οὐδεὶς ἐσπερέτο ἀγαθοῦ στόμαχου καὶ ὅλοι ἦσαν προθυμώτατοι νὰ τιμῶσιν τὸ μεῖμα καὶ τὴν τράπεζαν, ἂν καὶ δὲν ἦσαν ὅλοι τραπέζιται.

Ἄλλ' εἰ μετέβησαν νὰ κάμωσιν ἐκεῖ οἱ προσκεκλημένοι οὗτοι; Ἐὰν πιστεύσωμεν τὴν Πάλληγγε νεσίαν, διαφανέσαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν λόρον, ἰσχυρῶς ἔστις λέγειν ὅτι προσκελήθησαν εἰς γεῦμα, ὁ κα Μαυρογορδάτος εἶχε προσκαλέσει εἰς θαλασσίαν ἐκδρομὴν. Ἄλλ' ἀπαξ ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνήθησαν εἰς τὸ πέλαγος, μετέβησαν εἰς Βῶλον, ὅπου πλέον δὲν ἠδύναντο νὰ μὴ ἴδωσι καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ σιδηροδρόμου.

Καὶ περί μὲν τοῦ σιδηροδρόμου, δὲν ἔχει τις νὰ εἴπῃ τίποτε. Ἡ αὐτὴ κἀντοτε ἱστορία: Δύω ράβδοι σιδηραὶ ἀπὸ Βῶλον εἰς Λάρισσαν ἦσαν θέλετε ἀπὸ Λάρισσαν εἰς Βῶλον καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἀμαρτωτογία ἤτις δύναται νὰ μεταφέρῃ λογικὰ καὶ ἄλογα καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ τὰ τελευταῖα νὰ μεταφέρωσι τὰ πρώτα, καὶ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς πειρακὸν τὸν Ασμοδαῖον πότρεα μᾶλλον εἶνε λογικώτερα. Ἄλλ' ἡ ἱστορία αὕτη, πιστεύω, θὰ εὐχῆται καὶ ὁ Ασμοδαῖος αὐτὸς νὰ πολλαπλασιασθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ διευκολυνθῇ τοῦλάχιστον τὸ μέσον τῆς μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες τοσοῦτον ὑπεφέρουσι, εἰ δυστυχῶς ἐλλείπει καλῶν συγκοινωνιῶν σήμερον.

Περὶ τῶν ἐγκαίνια τῶν ἔργων εἶνε ὁ ἀγίαμος ὁ γενόμενος ὑπὸ τῶν ἱερῶν, νομίζω ὅτι ἠμποροῦσαν καὶ νὰ λείψωσιν. Εἰδὼν προηγουμένως ἐν τράϊνον τὸν ἄριστον ἔφερε τοὺς τροφοδότας ν' ἀναχωρηθῆται διεγκωμιαστικῶς καὶ ἐὰν πεισθῶ ὅτι ὁ καλὸς Θεὸς θὰ παρένεδαλλε προσκόμματα εἰς τὸ τράϊνον τῶν ἐπιβατῶν. Ἄλλὰ οὐ, Ασμοδαίε, πιθανὸν νὰ ἔχῃς ἀλλήν γνῶμην καὶ νὰ μὴ ἀπέυχησαι τὴν παρέμβασιν τῶν παπάδων εἰς πᾶσαν εὐκαρίαν, οἵτινες δημιουργοὺν τὴν ἀμαρτίαν καὶ παρέχουσι τῶν ὕλην εἰς τὸ σκάνδαλον.

Ἐώρα θέλεις καὶ περιγραφήν τινα τῶν Θεσσαλῶν; Εἶνε μὲν τὴν ἀληθειαν ἀνθρωποὶ ἀξιόλογοι. Εἶνε ἀληθῆς ὅτι τὸ ὄρατον ἀπὸ τὸ μὴ ὄρατον φύλον εἶνε δυσδιακριτα ὀλίγον, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον

διακρίνεται ὅπωςδήποτε ἐκ τῆς ἰσχύος τῶν πνευμάτων, οἵτινες εἶνε πλήρεις ἰητωκραυγῶν, καὶ τοῦ μυστικῶς ἀνὸ ὀπίον φέρουσι ἐπίσης ὡς οἱ συμπολίται τῶν παλαιῶν ἐπαγγεμῶν, μολοντί βεβρωμένον ὄλιγον ἐκ τοῦ σιέλου τοῦ ἐν πρῶτα τοῦ εἰς τὴν διάβασιν τοῦ βασιλέως. Ἄλλ' ἂν καὶ δύνωται νὰ χαρακτηρισθῶσι γενικῶς, ἐτούτοις εἶνε δίκαιον νὰ διακρίνωμεν τρεῖς κατηγορίας. Οἱ πρῶτοι εἶνε οἱ Βῶλιῶται, οἱ κάτοικοι τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ὀπίου ὁ φίλος σου Παρασκευαΐδης ἤθελε νὰ διαπράξῃ λογοπαίριον, οἵτινες εἶνε ἀληθεῖς Πανούργοι, εἰ δεύτεροι, οἱ κάτοικοι τῆς πεδιάδος, οἵτινες εἶνε τὰ πρόβατα τοῦ Πανούργου, καὶ τρίτοι οἱ Ἀκροῦγγοι ἢ Ἀχγισκῆσι, κατὰ τὴν νέαν προφορὰν, οἵτινες εἶνε μεταξὺ προβατῶν καὶ Πανούργων.

Ἐν τῆς πρώτης κατηγορίας, ἂν δὲν ἴκατόμαι, εἶνε καὶ ὁ κα Αφεντούλης, τὸν ὀπίον τόσον ἀπτόχως ἐπράξεν ὁ κα Μαυρογορδάτος νὰ λησμονήσῃ εἰς τὴν πρόσκλησίν του, ἀλλ' ὑπεδοθήκει εὐτυχῶς τὴν μνήμην του ἢ Πάλληγγε νεσίαν καὶ «λίθον ἐν ἀπεδοκίμωσιν» οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτὸς ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γυνιάς, ἂν καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οὔτε ὁ Αφεντούλης ἦτο λιθῶς—ὕπῃρχον ἄλλοι τρισῦται—οὔτε εὐκαταφρόνητος ἦτο ἡ γυνὴ τῆς τραπέζης εἰς τὴν ὀπίαν ἐγεννήθη ὁ Αφεντούλης.

Ἐώρα θέλεις νὰ μᾶθῃς καὶ πῶς ἦσαν οὗτοι οἱ προσκεκλημένοι; Ὁ πρῶτος ἦτο ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ τελευταῖος ἐγὼ μεταξὺ δὲ τοῦ βασιλέως καὶ ἐμοῦ ὕπῃρχον ἀληθῆς μυστικῶν παντοίων σχηματῶν καὶ ἀναστημάτων μὲ τὸ ὀπίον δι' ἀνάδοχον τοῦ σιδηροδρόμου ἠδύνατο νὰ σχηματῆσιν ἐν λεθῶμα τύπων, ἂν οὐχὶ ὄρατον, ἀλλ' ἐν ἄπαντος περιεργότατον.

Ἐξαιρῶ, ἐνοεῖται, τὰς γυναῖκας, διότι αἱ γυναῖκες εἶνε πάντοτε γυναῖκες, ἔχουσι θελασθῆ καὶ περισσώτερον καὶ κάτι ὀλιγώτερον τῶν ἀνδρῶν καὶ δὲν πείθονται τὸ κατ' ἐμὲ, τοῦλάχιστον νὰ ρίψω αὐτὰς εἰς τὸν ὄμιλον ἐκείνον ἐν ᾧ ἡ γυνὴ θεωρεῖται πάντοτε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἐκείνης ἀφ' ἧς ἐπλάσεν αὐτὴν ὁ Θεὸς καὶ ἐκαστὰς καταγίνεται νὰ λύσῃ ἐνδομύχως τὸ μυστήριον τῆς πλάσεως τῆς

Εἰς τὸν ἐγκαίνιαστῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡῆ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΜΟΣ ΔΥΟ ANTI ΦΡ. ΠΕΝΤΕ

Πωλοῦνται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κα Αντωνιάδου (ὁδὸς Ἐρμού), ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων καὶ ἐν τῇ Διευθύνσει τοῦ Ασμοδαίου.

Γ. ΠΑΜΠΙΑΝΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

26-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-26

Ἀρθρον τοῦ Γερμανικοῦ Ἄρτοποιείου Διχ.

Δίχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 8 μὲρ, πᾶν 12 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 2 μὲρ, τῶν 6 μ.

ΧΑΒΙΑΡΙ καταμαυρῶν κριωτίστης ποτότατος κοκκίον τὸν καὶ γευστικώτατον ἐνομίσθη προσφέτως εἰς τὸ Παντοπωλείον τοῦ κα ANTONAKH.